

[Holstein.]

vil jeg gerne spørge, om denne Meddelelse dækker den højtærede Regerings Opfattelse eller den ikke gør det. For hvis den ikke gør det, burde det jo i en saa vigtig Sag meddeles fra Regeringens Side, at den paagældende Korrespondent er fejl afmarcheret, set fra et dansk Synspunkt, og saa burde man fra dansk Side, hvis det virkelig er Tilfældet, at den engelske Regering kræver Valutaordningen opretholdt, og dette ikke stemmer med den danske Regerings Ønskemaal, benytte sine diplomatiske Embedsmænd til om muligt at faa den Opfattelse korrigeret og berigtiget i Overensstemmelse med Regeringens Ønsker og Interesser.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel har karakteriseret Valutakontrolsystemet, set fra Synspunktet det dansk-engelske Handelsmellemværende, saaledes — jeg udbeder mig den højtærede Formands Tilladelse til at citere —:

„Jeg gør opmærksom paa, hvor meget bedre Danmark vilde have ligget i denne Situation, hvis man havde fulgt det Raad, vi fra konservativ Side atter og atter har givet, og i Tide skabt et Forhandlingsinstrument, der virkelig var et Forhandlingsinstrument og ikke en Ordning som den, man nu møder med derovre, og som er af den Art, at den engelske Regering til enhver Tid kan trykke paa denne Ordning og derigennem faa den danske Regering til at handle, og hvis man i Tide havde gjort sig klart Rækkevidden af den Mestbegunstigelses-klausul, der nu giver dette Krav en ganske anden og meget mere skæbnesvanger Virkning, end det vilde have, hvis det kun drejede sig om en Nedsættelse overfor England.... For dem, der havde haabet, at denne Valutacentralordning skulde afværge Kravene fra engelsk Side om Toldnedsættelser, maa denne Efterretning“ — den Efterretning nemlig, at England kræver Toldnedsættelser — „være en grusom Skuffelse. Det er det første Nederlag, og det bliver ikke det sidste... Derfor beklager jeg saa dybt, som jeg kan gøre det, at Regeringen her, med alle de Midler, der har staaet til dens Raadighed, har gennemtvunget en Ordning, som efter min Mening er et skæbnesvangert Fejlgreb“.

Jeg tør maaske have Lov til at rette det Spørgsmaal til den ærede nuværende Formand for det konservative Folkeparti — uanset om han er at betragte som politisk Sturvildt eller Smaavildt, og uanset om han selv betragter sig som det første, hvad jeg

er mest tilbøjelig til at tro —, min Ringhed maa maaske alligevel have Lov til at spørge ham, da han var saa ivrig Spørger forleden Aften, om denne det ærede Medlem Hr. Pürschels Opfattelse og Vurdering af Valutacentralordningen i handelspolitisk Henseende dækker det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Opfattelse, eller den ikke gør det, og i sidste Fald, hvori Uoverensstemmelserne bestaar.

Det er et ganske enkelt og sagligt og ligefremt Spørgsmaal, jeg her har rejst, nemlig det Spørgsmaal, om disse Synsmaader, der er kommet frem henholdsvis i den engelske Presse og i Dagbladet „Berlingske Tidende“, er i Overensstemmelse med den højtærede Regerings og den højtærede Udenrigsministers Ønsker og Synsmaader, eller de ikke er det. Lad os faa klar Besked herom, for, som sagt, er de det, lad det saa blive sagt, saa vil jeg meget beklage — og er dermed i Overensstemmelse med det ærede Medlem Hr. Pürschel —, at dette forholder sig saa; og hvis de ikke er det, ja saa er det en Opgave for Presseattachéen at søge at faa de Synsmaader og Ønskemaal frem, som det er Regeringen magtpaaliggende at faa den engelske Regering til at tiltræde og til at følge.

Der er derfor ikke den fjerneste Grund for den højtærede Statsminister til at anmode Partiet Venstre om at reprimandere mig i den Anledning. Jeg forstaaer, at den højtærede Statsminister, der jo har saa let ved offentligt at reprimandere sagesløse Embedsmænd og Personer og paa den anden Side frifinde de virkelig skyldige ved Hjælp af blot en offentlig Reprimande, ja, jeg forstaaer, at den højtærede Statsminister, naar der er fremsat noget her af et Medlem af Venstre, som ikke passer ham, anmoder Partiet om at reprimandere den paagældende. Det er et Vaaben, som falder ham let i Haanden, den offentlige Reprimande. Det volder ham ingen Skrupler, om den falder paa sagesløs eller ikke sagesløs. Men denne Sag kan umuligt, saaledes som jeg har rejst den, betyde noget som helst landsskadeligt eller skadeligt for danske økonomiske Livsinteresser. Nej, det, der er skadeligt for Landet og for Landets Interesser, er det haabløse Diplomati og den haabløse Handelspolitik, der har været ført her i Landet, ikke mindst i Forholdet til England, og som ikke har medført andet end Skuffelser, Ydmygelser og Tab.

Naar den højtærede Udenrigsminister hævder, at denne Valutaordning er en nødvendig Forudsætning for, at han kan forhandle i London med den engelske Re-